

ELS AMIGOS DEL POL ART

Vet aquí una vegada al peu d'un glacial del Pol Nord conviven feliçment una colònia de pingüins i una rajada d'óssos polars.
Els pingüins i els óssos polars més xicotets anaven cada dia alegrement a l'escola,
jugaven, nadaven i pescaven tots plegats,
fins hi tot hi havia més d'un, que es portava un bon grapat de peixos que havia pescat a l'hora del pati.
Que contents que es posaven els pares quan arribaven a casa amb el sopar preparat a la motxilla!

L'escola era un gran iglú fet de blocs de gel, les taules i cadires també eren de gel, però gràcies al pelatge que cobria el cos dels animals, aquests no passaven fred.

Bé, sí que és veritat que havia alguns més fredolics que altres, però ho solucionaven ràpidament amb un bon barret i un parell de guants.

A l'altra part del glacial hi havia una altra escola, aquesta no estava feta de blocs de gel, sinó amb blocs de pedra i ciment i tenia una forma ben diferent a la dels pingüins i dels óssos polars.

Els alumnes que anaven aquesta escola també eren prou diferents, no tenien potes, ni cua, ni aletes, sinó braços i cames, eren xiquets i xiquetes, i en lloc de tindre el cos cobert de pèl o utilitzar un bon barret i un parell de guants per a protegir-se del fred polar, necessitaven bufandes embolicades al coll, jerseis i pantalons dels més gruixuts, sabates especials per a caminar damunt del gel i abrics de colors que ressaltaven entre la lluentor del blanc immaculat de la neu.

En les dos escoles aprenien felïços i en la part més alta dels glacials
s'escoltaven les rialles dels xiquets i les xapotades dels pingüins i els óssos polars jugant a l'aigua.
Però un dia tot això va canviar, poc a poc les plaques de gel que cobrien l'aigua es van començar a desfer i es feia més
complicat poder arribar a l'escola de l'iglú sense fer-se una bona remullada,
però per si això no fos prou, els blocs de gel que cobrien les parets de l'escola també es van començar a desfer.
Els pingüins i els óssos més fredolics van haver de desfer-se dels seus barrets i guants,
fins hi tot els xiquets de l'altra escola van deixar en casa els abrics de colors,
les bufandes i els jerseis gruixuts i ho van canviar per roba més lleugera,
ja no feia tant de fred, cada dia feia més calor i la vida al Pol Nord ja no era tan refrescant com abans.

La comissió dels pingüins majors i dels óssos polars es va reunir, per parlar del que estava passant?

Quin era el problema de tot aquell canvi tan repentí?

Per intentar solucionar-lo van decidir anar a l'escola dels xiquets i xiquetes, la que estava a l'altra banda del glacial però que cada vegada la podien divisar més aprop i fins hi tot semblava més gran, i tot, perquè els glacials s'estaven fent xicotets i menuts, s'estaven desfent, quin horror!!

Quan van arribar a la porta de l'escola es van adonar que pràcticament no es veia la blancor del gel del terra, tot estava ple de brossa, pells de plàtan, pots de iogurt, botelles d'aigua...

fins i tot paper d'alumini d'emobolicar els entrepans dels emorzars decoraven tristement les glaceres de gel.

Però que està passant?

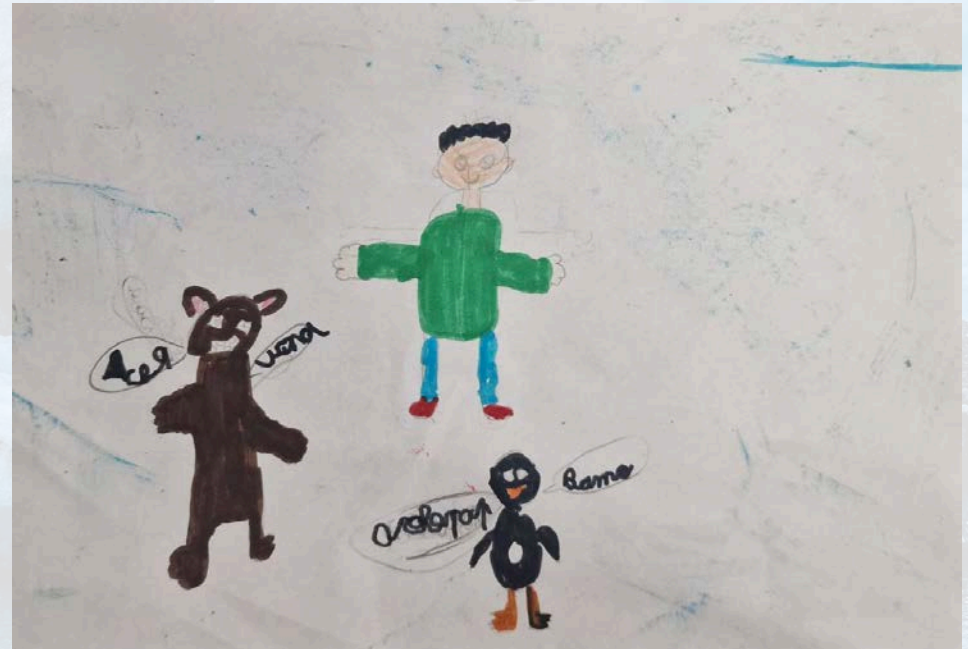
Aquesta gent no sap lo perillosa que és la brossa?

Que embruta i contamina i fa que el nostre planeta es vaja desintegrant poc a poc.

Els xiquets i xiquetes no s'havien percatat del problema,
estaven contents perquè no tenien tant de fred,
perquè l'aigua per a banyar-se ja no estava tan freda
i perquè el sol calfava més que mai.

La comissió els va explicar que si continuaven repartint brossa com ho estaven fent,
finalment es desfaria tot el gel i no tindrien plaques per on caminar, ni on construir les cases, l'escola desapareixeria i fins i tot la
humanitat, les plantes i animals, perquè estavem deteriorant els hàbitats de tots els éssers vius.
Eixa explicació no els va agradar i van voler trobar una solució, els pingüins i óssos polars els van explicar que la brossa s'ha de
classificar en diferents contenidors o papereres per poder reciclar i no contaminar.
La sorpresa va ser que els xiquets i xiquetes no sabien que era una paperera,
ni un contenidor, era la primera vegada que escoltaven aquelles paraules.

L'escola de l'iglú es va oferir ajudar-los,
els van construir amb plaques de gel diferents paperes, una per a cada material de reciclatge i els van explicar com fer-ho.
Els xiquets i xiquetes van començar a reciclar, no era tan difícil i la veritat és que tot es veia més bonic desde que no hi havia tanta
brutícia pel terra. Això va fer que les plaques i glacials no es desferen amb tanta rapidesa i pogueren disfrutar del temps polar.

Ara bé, les brises, les corrents i l'aire continua emportant brutícia i embrutant paratges que fan deteriorar el nostre planeta, necessitem més pingüins i més óssos polars per ajudar i concienciar a reciclar i no embrutar.

Cuidar de la Terra és cuidar de tots.

Reciclem! Entre tots podem fer un món millor.

